

- 2) Czy w kontekście przytoczonym powyżej przepis karny z art. 26 ust. 1 pkt 28 chorwackiej ustawy o kredycie konsumenckim może być interpretowany, zgodnie z art. 23 dyrektywy [2008/48] i w świetle przepisów przejściowych z jej art. 30, w ten sposób, że kary przewidziane za naruszenie przepisu krajowego wprowadzonego na podstawie przedmiotowej dyrektywy nie mogą być stosowane do ewentualnych naruszeń odnoszących się do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prekršajni sud u Bjelovaru (Chorwacja) w dniu 25 września 2015 r. – Siniša Pušić/Privredna banka Zagreb i Božo Prka

(Sprawa C-512/15)

(2016/C 027/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Prekršajni sud u Bjelovaru

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siniša Pušić

Strona pozwana: Privredna banka Zagreb, Božo Prka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy retroaktywne stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] może być interpretowane i oceniane wyłącznie w świetle przepisów tej ustawy, i czy takie stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] jest zgodne z prawem Unii, przede wszystkim z art. 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE ⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r., którego ustęp 1 wyraźnie stanowi, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do umów o kredyt zawartych przed wejściem w życie ustawodawstwa krajowego, którym dokonana została transpozycja dyrektywy do prawa krajowego?
- 2) Czy w kontekście przytoczonym powyżej przepis karny z art. 26 ust. 1 pkt 28 chorwackiej ustawy o kredycie konsumenckim może być interpretowany, zgodnie z art. 23 dyrektywy [2008/48] i w świetle przepisów przejściowych z jej art. 30, w ten sposób, że kary przewidziane za naruszenie przepisu krajowego wprowadzonego na podstawie przedmiotowej dyrektywy nie mogą być stosowane do ewentualnych naruszeń odnoszących się do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Midden-Nederland (Niderlandy) w dniu 5 października 2015 r. – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, działający również pod nazwą Filmspeler

(Sprawa C-527/15)

(2016/C 027/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Midden-Nederland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Brein

Strona pozwana: Jack Frederik Wullems, działający również pod nazwą Filmspeler

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „publiczne udostępnienie” w rozumieniu tego przepisu zachodzi wówczas, gdy dana osoba sprzedaje produkt (odtwarzacz multimedialny), w którym zainstalowała add-ons (dodatki dla programu) zawierające hiperłącza do serwisów internetowych, w których utwory chronione prawami autorskimi takie jak filmy, seriale i programy na żywo zostały bezpośrednio udostępnione bez zgody podmiotów praw autorskich?
- 2) Czy w tym kontekście dla odpowiedzi, jakiej należy udzielić na pytanie pierwsze, istotne jest:
 - że utwory chronione prawami autorskimi zostały już wcześniej rozpowszechnione w internecie za zgodą podmiotów praw autorskich lub zostały rozpowszechnione wyłącznie w formie usługi abonamentowej?
 - że add-ons zawierające hiperłącza do serwisów internetowych, w których chronione dzieła zostały bezpośrednio udostępnione bez zgody podmiotów praw autorskich, są powszechnie dostępne i również sami użytkownicy mogą je zainstalować na odtwarzaczu multimedialnym?
 - że publiczność może również bez odtwarzacza medialnego uzyskać dostęp do serwisów internetowych i co za tym idzie – do udostępnionych w nich bez zgody podmiotów praw autorskich utworów chronionych prawem autorskim?
- 3) Czy art. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie mamy do czynienia z „legalnym korzystaniem” w rozumieniu ust. 1 lit. b) tego przepisu, w przypadku gdy końcowy użytkownik dokonuje tymczasowego zwielokrotnienia utworu chronionego prawem autorskim udostępnionego w drodze przesyłania strumieniowego w należącym do osoby trzeciej serwisie internetowym, w którym to serwisie chroniony utwór jest oferowany bez zgody podmiotu lub podmiotów praw autorskich?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy dokonanie przez końcowego użytkownika tymczasowego zwielokrotnienia utworu chronionego prawem autorskim udostępnionego w drodze przesyłania strumieniowego w należącym do osoby trzeciej serwisie internetowym oferującym ten utwór bez zgody podmiotu lub podmiotów praw autorskich jest zatem nie do pogodzenia z „trójstopniowym testem”, którego wymaga art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s.10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 13 października 2015 r. – Tele2 (Netherlands) BV i in./Autoriteit Consument en Markt (ACM), inna strona: European Directory Assistance NV

(Sprawa C-536/15)

(2016/C 027/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven